

Meclislerin en şerefli ve en yücesi

أَشْرَفُ الْمَجَالِسِ وَأَعْلَاهَا : Meclislerin en şerefli ve en yücesi;

الْجُلُوسُ مَعَ الْفِكْرَةِ فِي مَيْدَانِ التَّوْحِيدِ : Tevhid meydanında derin bir tefekkür ile oturmak,

وَالْتَّنَسُّمُ بِنَسِيمِ الْمَعْرِفَةِ : Marifet (Allah'ı bilme ve tanıma) esintisini koklamak,

وَالشُّرْبُ بِكَأْسِ الْمَحَبَّةِ مِنْ بَحْرِ الْوَدَادِ : Sevgi denizinden, muhabbet kadehiyle içmek,

وَالنَّظَرُ بِحُسْنِ الظَّنِّ بِاللَّهِ : Allah Teâlâ hakkında hüsn-i zan nazarıyla (bakıp) düşünmektir.

Cüneyd-i Bağdadî bu sözün devamında şöyle hayranlığını dile getirmiştir:

يَا لَهَا مِنْ مَجَالِسَ مَا أَجَلَّهَا : Ah, ne yüce meclislerdir onlar! (Ne kadar da büyüktürler!)

وَمِنْ شَرَابٍ مَا أَلَذَّهُ : Ve ne lezzetli bir içecektir o!

طُوبَى لِمَنْ رَزَقَهُ : Bunu rızık olarak kazanabilene ne mutlu! (Müjdeler olsun ona!)

“Ey nefsim! Cüneyd-i Bağdadî gibi zatların özlemle bahsettiği o manevi meclislerin lezzetini, sen ancak dünyalık arzularının meclisini terk ettiğin gün tadacaksın. Kendini büyük görmeyi, fani olana meyletmeyi ve Rabbine karşı su-i zanda bulunmayı bırak. Bırak ki, o şerefli meclisin şarabı senin de kalbine bir şifa olsun.”